

KİTLELER DEVRİMİ NE ZAMAN İSTER?

Aydınlık Gazetesi, 30 Mart 2019

Yıldırım Koç

Devrim, mevcut düzenin kökten değişmesidir. Bu değişim ancak kitlelerin bu sürece aktif bir biçimde katılmasıyla gerçekleştirilebilir. Türkiye’de günümüzdeki devrim, bağımsız ve demokratik bir Türkiye’nin yaratılmasıdır.

Peki, kitleler ne zaman “bağımsız ve demokratik bir Türkiye” ister?
Başka çarelerinin kalmadığı zaman.

BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE

İnsanlar bağımlı ve demokratik olmayan bir Türkiye’de de hayatlarından memnun olabilir. 1919-1922 döneminde işgal altındaki İstanbul’da yaşayan ve çalışan işçilerin gerçek ücretleri 2,5-3,0 katına çıkmış, savaş yıllarında bulunmayan mallar bulunur olmuştur. Memnundular. Anadolu’ya geçmediler.

Bazı kadınları düşünün. Eve kapatılmış. Kendini geliştirmesine izin verilmemiş. Görevi, çocuk doğurup yetiştirmek, evi derleyip toparlamak, kocasının emirlerine uymak ve arzularına hizmet etmek. Şiddete maruz kaldığında bunu sessizlikle kabullenmek. İkinci ve hatta üçüncü sınıf insan olmayı içine sindirmek. Eğer kocası onun geçimini iyi bir biçimde sağlıyorsa, bütün bu olumsuzlukları kabullenebilir.

Bir halk da, geçimini sağlayan bağımlı ve demokrasi karşıtı bir yönetim altında yaşamaya tepki vermeyebilir. Örneğin, petrol zengini Arap ülkelerinin halklarının durumunu düşünün.

Kitleler, bağımsız ve demokratik bir Türkiye’yi ancak bağımlı ve anti-demokratik bir Türkiye hayatlarını çekilmez bir hale getirdiği zaman isterler.

DİĞER SEÇENEKLER TÜKETİLMEYEN GÜNDEME DEVRİM ALINMAZ

Mevcut düzen içinde hayatından memnun olan insanları düzene karşı harekete geçirmek mümkün değildir. Ağzınızla kuş tutsanız da, insanları “aydınlatacağım” diye kendinizi feda etseniz de bir sonuç elde edemezsiniz. Kitleler ancak yaşayarak öğrenir.

Eğer mevcut düzen insanların hayatını cehenneme çevirirse ve aynı zamanda iktidarın zayıfladığı algısı yaygınlaşırsa, kitleler çözüm arar. Çözüm ararken de son derece mantıklı, tedbirli, kurnazdırlar. Öncelikli olarak bedelsiz ve risksiz çözümlere başvururlar. Bunlar başarısız kalırsa, bedelli ve daha riskli çözümlere yönelirler. Genellikle hastalığın nedenleriyle değil, sonuçlarıyla uğraşılır.

Ancak tüm bu seçenekler tüketildikten sonra, hastalıkla uğraşmak, düzenin kökten değişmesi çözümüne yönelmek gündeme gelebilir. Bu süreç yaşanmadan kitleler devrime yönelmez; sistem içi reformlarla sorunları aşmaya çalışır.

Sistem içi reformlardan devrime geçişte belirleyici olan, kitlelere alternatif bir dünyayı sunan ve kitleler içinde örgütlenmiş öncü siyasi örgütün varlığıdır. Eğer böyle bir siyasi örgüt yoksa, olgunlaşan koşullara rağmen, devrimci çözümler kitleler tarafından benimsenmez.

Kitleler, yaşadıkları büyük sorunlar ve zayıflamış bir iktidar koşullarında kendiliğinden hareketlenir. Kendiliğinden hareketlenen kitleleri bağımsız ve demokratik Türkiye mücadelesine yönlendirebilmek ise ancak kitleler içindeki önderleri bünyesinde toplamış öncü siyasi partiyle mümkündür.

Türkiye, tarihinin en büyük ekonomik krizine girdi. Bu krizin kitleleri etkileyen sonuçları yaşanmaya başladı. AKP, kanser hastalığını tedavi etmek yerine, kanserin belirtileri olan şikayetleri ağrı kesicilerle örtmeye çalışıyor. Bu ağrı kesicilerin bile artık yeterli olmadığı bir süreç hızla geliyor. Ağrılar ve sancılar 31 Mart’tan sonra olağanüstü biçimde artacak.

Emperyalizmin sömürsü altında ve ülkeyi yönetemeyen AKP’nin iktidarda olduğu koşullarda, bağımlı ve anti-demokratik Türkiye’nin insanların hayatlarını cehenneme çevirdiği tarihi bir süreci yaşıyoruz.

Hayatından memnun olmayan, mevcut iktidarın sorunları daha da artıracığına inanan ve mevcut iktidarın iyice zayıfladığını gören kitleler, hareketlenir. Bu hareketi, bağımsız ve demokratik bir Türkiye ve nihai olarak da sınıfsız ve sömürsüz bir dünya doğrultusunda yönlendirme görevi ise öncü siyasi örgütündür.